

- स्कन्धप्रदेश m. = स्कन्धदेश *Schultergegend, Schulter* AK. 2,9,63.
 स्कन्धफल m. *Kokosnusbaum* Hān. 100. RĀG. im ÇKDr. *Ficus glomerata* ÇABDAK. ebend. *Aegle Marmelos* Corr. H. an. 4,299. MED. I. 163.
 स्कन्धबन्धना f. *Anethum Panmorium* Roxb. ÇABDAK. im ÇKDr.
 स्कन्धमय adj. von स्कन्ध Stamm: बुद्धि° die Intelligenz zum Stamme habend MBh. 14,954.
 स्कन्धमल्लक m. *Reiter* H. 1334.
 स्कन्धराज MBh. 12,12327 fehlerhaft für स्कन्द्°.
 स्कन्धरुक् m. *Ficus indica* RĀG. 11,118.
 स्कन्धवत् (von स्कन्ध) adj. einen Stamm —, einen starken Stamm oder viele Stämme (wie der न्यग्रोध) habend MBh. 12,4932. HARIV. 12676. R. 5,17,35. MĀRK. P. 38,8.
 स्कन्धवाक् m. ein zum Tragen von Lasten abgerichteter Stier Hān. 79. °क m. dass. H. 1238. HALĀ. 2,111.
 स्कन्धविशाख MBh. 13,907 fehlerhaft für स्कन्द्°.
 स्कन्धशाखा f. *Ast* AK. 2,4,11. H. 1119. HALĀ. 2,27. pl. Stamm and *Aeste* Būā. P. 8,5,49.
 स्कन्धशिर्स् n. *Schulterblatt* Spr. (II) 1524.
 स्कन्धशृङ्ग m. *Büffel* ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.
 स्कन्धस् n. 1) *Schulter* UṆĀDIS. 4,206. — 2) *Verüstung, Krone eines Baumes*: वृक्षस्य स्कन्धः पुरितं इव शाखाः AV. 10,7,38. स्कन्धांसि कुलिशेना विवृक्णा RV. 4,32,5. TS. 7,3,30,1.
 स्कन्धस्वामिन् s. स्कन्द्°.
 स्कन्धायि (स्कन्ध + अ°) m. ein Feuer von Stammholz d. i. von dickem Holze Hān. 200. स्कन्धायि TRĪK. 1,1,68.
 स्कन्धात (स्कन्ध + अत) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's (*Augen auf den Schultern habend*) MBh. 9,2562.
 स्कन्धानल m. = स्कन्धायि GĀTĀDH. im ÇKDr.
 स्कन्धावार (स्कन्ध + आ°) m. das königliche Hauptquartier im Felde (*Hut des Stammes d. i. des Fürsten*) TRĪK. 2,8,2. H. 746. 973. HALĀ. 2,131. MBh. 1,6950. 3,196. 5159. 5311. R. 6,108,21. Kām. NĪTIS. 16,28. 33. आवृतस्तु यतः स्कन्धः स्कन्धावारस्ततः स्मृतः 39. 18,60. Suçr. 4,123,1. KATHĀS. 102,105. HIR. 107,21. Inschr. in Journ. of the R. A. S. 4,268 (der neuen Serie). स्कन्धावारे निवेशयेत् Kām. NĪTIS. 16,1. PRAB. 82,2. स्कन्धावारस्य निवेशः VARĀH. BṚH. S. 93,45. °निवेश, °निवेशन MBh. 9,1659. R. 3,2,3. 6,17,15. °वार् निवन्ध् RĀGĀ-TAR. 1,60. nach den Lexicographen auch *Heer*.
 स्कन्धिक m. = स्कन्धवाक् H. 1258. HALĀ. 2,111.
 स्कन्धिन् (von स्कन्ध) 1) adj. mit einem (starken) Stamme versehen, stämmig: वनस्पति MBh. 12,5805. — 2) m. *Baum* H. 172. — Vgl. मल्ह°.
 स्कन्धिल m. N. pr. eines Mannes HIOUEN-THSANG 1,184.
 स्कन्धमुख adj. das Gesicht oder den Mund auf den Schultern habend: Wesen im Gefolge Skanda's MBh. 9,2591.
 स्कन्धोपवी (स्कन्धस् + उपीवा) adj. (f. ई) Bez. einer best. Form der Brhatti (8 + 12 + 8 + 8) RV. PRĪT. 16,32 (33). Ind. St. 8,91. 94. fgg. 130. 147. 243. fgg. °प्रीवा fehlerhaft COLEBR. Misc. Ess. 2,152.
 स्कन्धोपनेय (स्कन्ध + उ°) m. (sc. संधि) Bez. eines best. Friedensbundes Kām. NĪTIS. 9,4. Spr. (II) 3958.

स्कन्ध्य adj. = स्कन्ध इव gaṇa शाखादि zu P. 5,3,103 (oxyl.). sur Schulter gehört u. s. w. AV. 6,23,3. मणिका AIT. Br. 7,1.

स्कन्न partic. s. u. स्कन्द्. Davon °व n. das Sichstopfen, Dickwerden des Bluts Suçr. 1,43,14. VĀG. 1,22,18.

स्कम्, स्कम्, स्कम्भते (प्रतिवन्धे) DĀTUP. 10,27. स्कम्भति रोधने. स्तम्भे) 31,8. स्कम्भति P. 3,1,82. Vop. 16,1. स्कम्भति, स्कम्भवत्सम् (andere Rec. स्कम्भतस्) VS. चस्कम्भ, चास्कम्भ, स्कम्भयुम्, स्कम्भुम्, चस्कम्भान् (तस्तम्भान् RV.) AV. 4,2,3. स्कम्भित्वे RV. 10,63,7. = स्तम्भ befestigen, stützen, stemmen: पृथिवी स्कम्भुरोत्ता RV. 10,63,4. चास्कम्भे चित्स्कम्भने स्वभीयान् 111,5. अर्धनः VS. 9,13. TS. 1,7,8,1. चस्कम्भ पत्त्रिपृष्ठम् Būā. P. 2,7,40. स्कम् verschwindet aus dem Gebrauch, während स्तम् bleibt.

— caus. स्कम्भयति P. 3,1,84. Vārtt., Schol. 1) befestigen, stützen RV. 1,154,1. रोदसी 4,1,4. रज्ज्वासि VS. 8,59. partic. स्कम्भित् P. 7,2,34. RV. 1,34,2. 10,149,2. — 2) hemmen, Einhalt thun: निर्हतिम् RV. 10,76,4.

— अयप s. अयस्कम्भ.

— अभि, caus. अभि स्कम्भायत् P. 3,1,84. Vārtt., Schol.

— आ feststellen in oder bei (loc.) RV. 10,6,3.

— उप durch Stützen aufrecht halten: उप यो स्कम्भयुः स्कम्भनेन RV. 6,72,2.

— नि s. निष्कम्भ fg.

— प्रति sich entgegenstemmen: प्रतिष्कम्भे infin. RV. 4,39,2.

— वि, der Anlaut geht stets in प über P. 8,3,77. Vop. 8,98. 16,1. partic. विष्कम्भ P. 7,2,34. Schol. 1) befestigen RV. 3,31,12. रोदसी VS. 3,16. ein Geschoss fgere: वज्राय विष्कम्भे (infin.) RV. 8,89,12. — 2) sich losmachen, entfliehen: विष्कम्भितुम् BHATT. 9,76. — caus. 1) befestigen: रोदसी वित् विष्कम्भायत् RV. 5,29,4. 6,44,24. धिषणो 10,44,8. AV. 4,1,4. partic. विष्कम्भित P. 7,2,34. Schol. RV. 6,70,1. — 2) Jmd zurückdrängen, abweisen: partic. विष्कम्भित PĀNĀT. 29,6 (23,18 ed. orn.). 36,9. 10 (47,8 ed. orn.).

स्कम्भोयम् (von स्कम्) adj. compar. kräftig stützend RV. 10,111,5.

स्कम्भे (wie eben) m. 1) = स्तम्भ Stütze, Strebepfiler RV. 1,34,2. द्विः स्कम्भः समृतः पाति नार्कम् 4,13,5. 8,41,10. 9,74,2. 86,46. 10,3. 6,44,4. AV. 10,7,2. 4. fgg. 8,2. KŪLIKOP. in Ind. St. 9,15. fg. — 2) N. pr. eines Mannes gaṇa कुञ्जादि zu P. 4,1,98. — Vgl. स्काम्भायन.

स्कम्भेदेष्ट adj. dessen Gabe feststeht: die Marut RV. 1,166,7.

स्कम्भन (von स्कम्) n. Stütze, Pfeiler: अज्ञर RV. 1,160,4. 3,31,12. 6,47,5. 72,2. TS. 1,2,8,2. mit Verlust des Anlauts RV. 10,111,5. RV. PRĪT. 4,7. f. स्कम्भनी dass. VS. 1,19.

स्कम्भसर्वन n. Durchlass an einem Pfeiler d. h. die in dieselben eingelassenen Spriesse TS. 1,2,8,2. f. ई dass. VS. 4,36.

स्कम्भाय (!) m. N. pr. eines Mannes PRAYARĀDIJ. in Verz. d. B. H. 58,5. wohl fehlerhaft für स्काम्भायन.

स्कान्द 1) adj. von Skanda herrührend u. s. w.: वचस् SARYADARÇANAS. 72,2. पुराण oder n. mit Ergänzung dieses Wortes 13. VP. XLV, N. 70. 284. WEBER, KṚṢṆAŚ. 221. fgg. RĀMAT. Up. 332. Ind. St. 1,18,9. Verz. d. B. H. 127, N. 1. Verz. d. Oxf. H. 59, a, 39. 63, a, 43. 108, a, No. 168. 113, b, 48. 126, a, 23. 249, a, 19. 252, a, 12. 279, b, 46. 284, b, 28. —